

Mai mult decât un izvor: un strop de suflet!

Izvorul Tămăduirii

parohiaizvorultamaduriiibotosani@yahoo.com

izvorultamaduriiibotosani.iasi.mmb.ro

facebook.com/Biserica Izvorul Tămăduirii

Botoșani, Parcul Tineretului 2A

4 Iunie 2017

APARE GRATUIT DUMINICA

NR. 23 (695) † ANUL XIV

POGORĂREA DUHULUI SFÂNT – ÎNTEMEIEREA BISERICII

Astăzi, Sfânta Biserică prăznuiește evenimentul Pogorării Duhului Sfânt peste Sfinții Apostoli, Cincizecimea sau Rusaliile, cum i se mai spune în popor. Fiecare din aceste denumiri reflectă un aspect sau altul al acestui mare eveniment din istoria mântuirii neamului omenesc din robia păcatului. I se spune Pogorârea Sfântului Duh pentru că acum puterea Duhului Sfânt s-a revărsat asupra Sfinților Apostoli, înzestrându-i cu „putere de sus” pentru marea lor misiune de propovăduire a Evangheliei tuturor popoarelor. Evenimentul acesta s-a petrecut la 50 de zile după învierea din morți a Mântuitorului Iisus Hristos, și de aici numirea de „Cincizecime” care era una din marile sărbători ale poporului evreu, dar care a primit un pronunțat caracter creștin. Numirea de „Rusalii” vine de la o sărbătoare a romanilor, „Rosalia”, care înseamnă trandafir, zi în care cetățenii romani mergeau cu trandafiri la mormintele celor decedați. Acest obicei s-a păstrat și la poporul nostru român, căci astăzi în unele părți ale țării se merge la cimitire pentru a se pune flori și trandafiri la căpătâiul celor decedați, iar în biserici se aduc crengi și frunze de nuc, armindenii sau tei, care simbolizează „puterea cea de viață făcătoare a Duhului Sfânt”, primind astfel un

pronunțat caracter creștin, nădăduind ca de această putere să se învrednicească și cei vii, dar și cei morți. Poate că acesta a și fost motivul pentru care Biserica a rânduit ca Sâmbăta dinaintea Rusaliilor să fie numită și „Sâmbăta moșilor de vară”, zi în care se face pomenirea morților. Dar care

este folosul nostru sufleteș din praznicul de astăzi, care este importanța lui? Pentru Biserică, Pogorârea Sfântului Duh este actul de întemeiere a Bisericii creștine, luând ființă prima comunitate bisericească formată din peste 3000 de persoane. Această primă comunitate creștină a crescut până în ziua de astăzi și va crește până la sfârșitul veacurilor, pentru a cuprinde cât mai mulți oameni, căci spune Sfânta Scriptură: „Dumnezeu voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină”. Acum, la Cincizecime, Sfinții Apostoli au fost investiți cu putere dumnezeiască pentru marea lor misiune de propovăduire a Evangheliei la toate neamurile, după cuvântul poruncit lor de Mântuitorul: „Drept aceea mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh...” (Matei 28, 19-20). După Pogorârea Duhului Sfânt, apostolii au mers în toată lumea, au propovăduit Evanghelia la toată făptura, au întemeiat biserici, au hirotonit preoți, pentru ca aceștia să continue întreita lucrare misionară de propovăduire a Evangheliei, de sfințire a credincioșilor prin harul sfințelor slujbe și de povățuire a credincioșilor pe cărările mântuirii. Pentru noi, cei credincioși, Pogorârea Duhului Sfânt are importanță prin aceea că ni s-a dat posibilitatea fiecăruia să ne putem mântui prin colaborarea noastră cu harul dumnezeiesc pe care îl primim în Biserică prin Sfințele Taine și alte slujbe bisericești, lucru care este bine scos în evidență de cuvintele rostite de preot: „Harul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărțirea Duhului Sfânt să fie cu voi cu toți”. Să ne ajute bunul Dumnezeu, ca harul Duhului Sfânt să fie viu și lucrător în viața fiecăruia dintre noi. *Amin*

Preotul de astăzi, misionar și apostol al lui Hristos

Trăim într-o lume secularizată în care grija și greutatea vieții, sărăcia, stresul, indiferentismul, disperarea, credințele false, mediile viciate, pornografia transmisă prin mijloace mass-media și pe ecranul televiziunii și mai cu seamă patimile și păcatele care bântuie și vatamă societatea noastră, smintesc, rănesc șiucid sufletele multora. În fața unor asemenea probleme acute care afectează soarta Bisericii și a lumii întregi, nu putem rămâne pasivi și indiferenți. Rolul preotului în acest context moral și social este covârșitor, căci preotul este luat dintre oameni și pus pentru oameni, adică viața lui și puterea lui de muncă și de sacrificiu sunt puse în slujba poporului dreptcredincios: „Păstorul cel bun își pune sufletul pentru oile sale” (Ioan 10, 11), spune Mântuitorul. Preoția creștină necesită spirit de jertfă, eroism moral și dăruire asiduă pentru binele păstoriților și împlinirea lipsurilor celor slabi. Preoția urmărește să întraripeze sufletul să facă să locuiască prin Duhul Sfânt, Hristos în inimile oamenilor și să-l facă pe om părtaș fericirii celei de sus. Ea nu se lucrează cu unități de măsură, ci cu timp și fără timp. Într-o lume egoistă, robită de duhul necredinței și al slavei deșarte și al iubirii exagerate față de trup și bunurile înșelătoare, într-o lume în care predomină ura, neîncrederea, nedreptatea, tulburarea și suferința, singurul liman de scăpare și reazem sufleteș rămâne preotul care trebuie să fie „lumina lumii” și „sarea pământului”. Aceasta presupune ca preotul să fie om al rugăciunii și un pios trăitor al virtuților creștine, încât să atragă pe credincioși pe calea virtuții prin covârșirea virtuților sale, iar Evanghelia să se răspândească datorită vieții și purtării lui. În marea învolburată a acestei vieți, preotul este cârmaciul care conduce corabia cea duhovnicească la limanul mântuirii și o conduce cu pilda vieții sale, cu cuvântul ziditor și cu fapta bărbăției, pășind încrezător pe arena vieții, în casele și în familiile creștine, în spitale, azile, penitenciare și orfelinate, răspândind lumina credinței, binecuvântând cu harul lui Dumnezeu și cu puterea rugăciunii, mângâind sufletele cele întristate cu roua cuvântului evanghelic și cu darul milosteniei. Lucrul evanghelistului se îmbină cu cel al samarineanului în așa fel încât enoriași îl simt pe păstorul lor sufleteș ca pe un adevărat părinte care alină și ușurează atât durerile sufletești cât și cele trupești (boala, lipsa, sărăcia. Preotul trebuie să lărgească aria apostolatului social și activitatea pastoral-misionară, învățătoarească, culturală și filantropică în cadrul parohiei. Aceasta înseamnă slujirea semenilor în întreitul ei aspect: cuvântul, rugăciunea și fapta. Aceste aspecte le pune astăzi Biserica în fața preotului, iar el trebuie să le ducă la îndeplinire cu sprijinul și colaborarea enoriașilor pe care îi păstorește. Enoriașii la rândul lor, trebuie să-i acorde tot sprijinul dând dovadă de ascultare, generozitate, atașament și devotament față de părintele lor sufleteș.

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI DESPRE CREDINȚA ORTODOXĂ

Întrebare: Care sunt trăsăturile adevăratei prietenii?

Răspuns: Sinceritatea și simplitatea, al căror fundament este evlavia. Pentru că „cel care are frică de Dumnezeu bine va ține prieteșugul său, căci ține la aproapele lui ca la sine” (Isus Sirah 6, 17).

Încrederea reciprocă, dar și discreția reciprocă, pentru că „cel care descoperă tainele, a pierdut credința și nu va afla prieten după inima sa” (Isus Sirah 27, 16).

Ajutorul reciproc în fapte bune și în lupta pentru însușirea virtuții „căci frate ajutat de frate este ca o cetate tare și înaltă și are putere ca o împărăție întemeiată” (Pilde 18, 19). Dimpotrivă, „vai de cel singur care cade, și nu este cel de-al doilea care să-l ridice” (Ecleziast 4, 10).

Credincioșia și statornicia, căci „este prieten soț de masă și nu va rămâne lângă tine în ziua necazului tău” (Isus Sirah 6, 10). Un asemenea prieten este de nimic. Dimpotrivă „prietenul credincios este acoperământ tare; și cel ce l-a aflat pe el, aflat-a comoară” (Isus Sirah 6, 14)

Întrebare: Ce să facem când ne găsește mâhnirea?

Răspuns: Să nu ne mâniem, să nu ne supărăm, să nu ne tânguim. Să ne amintim că orice mâhnire este un medicament amar, dar folositor al sufletului, un leac pe care ni-l dă Doctorul ceresc, pentru vindecarea și mântuirea noastră. Să ne lăsăm pe noi înșine în mâinile Lui cu încredere, răbdare, pace, mărinimie sufletească și recunoștință, ca să fim încununați, preamăriți precum martirii.

Întrebare: Ce este sminteala?

Răspuns: Sminteala este orice situație care poate să zdruncine credința oamenilor în Dumnezeu, să împiedice înaintarea lor duhovnicească sau să fie pricina căderilor duhovnicești. Sminteala care ca o realitate poate să fie neînsemnată sau obiectivă, nu rea în sine, îndepărtează mai ales pe oamenii cu credință bolnavă și conștiință slabă, aruncându-i din evlavie în înșelăciune și necredință. Atât Domnul cât și Sfântul Apostol Pavel, consemnând greutatea păcatului smintelii aproapelui, ne îndeamnă vădit să nu-i smintim pe frații noștri: „Iar cine va sminti pe unul dintr-aceștia mici care cred în Mine, mai bine i-ar fi lui să i se atârne de gât o piatră de moară și să fie afundat în adâncul mării. Vai lumii din pricina smintelilor! Căci smintelile trebuie să vină, dar vai omului aceluia prin care vine sminteala” (Matei 18, 6, 7). „Trimite-vă Fiul omului pe îngerii Săi și vor culege din împărăția Lui toate smintelile și pe cei care fac fărădelegea. Și-i vor arunca pe ei în cuputorul cu foc; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților” (Matei 13, 41-42). Ca să evite sminteala, Hristos a făcut ca Sfântul Petru să găsească în chip minunat o monedă pentru plățirea dajdiei Cezarului (Matei 17, 24-27). Și Sfântul Pavel, cu toate că mărturisește că nu este nimic rău în folosirea mâncărilor socotite necurate de către legea mozaică, o interzice creștinilor, când aceasta urma să devină pricină de sminteală pentru frați. „Nu strica pentru mâncare lucrul lui Dumnezeu. Toate sunt curate, dar rău este pentru omul care mănâncă spre poticnire. Bine este să nu să faci ceva de care fratele tău se poticnește, se smintește sau slăbește în credință” (Romani 14, 20-21). (va urma)

PROGRAM LITURGIC

ZIUA	ORA	SLUJBE / ACTIVITĂȚI
Luni 5 iunie	7 ⁰⁰ – 10 ³⁰	Utrenia Sfânta Liturghie
Miercuri 7 iunie	18 ⁰⁰	Paraclisul Sf. Icoane Portărița
Vineri 9 iunie	17 ⁰⁰	Cerc misionar pastoral Tema: <i>Iubirea vrăjmașilor</i> Sf. Maslu cu 13 preoți
Sâmbătă 10 iunie	7 ⁰⁰ 18 ⁰⁰	Sf. Liturghie, pomenirea morților Vecernie cu litie la Penitenciar
Duminică 11 iunie	7 ⁰⁰ 11 ⁰⁰ 18 ⁰⁰	Utrenia și Sfânta Liturghie Program de bibliotecă Vecernie

Vederea

Un băiat de douăzeci și ceva de ani striga în timp ce se uita pe fereastra trenului:

- Tată, uite! Copacii merg înapoi!

Tatăl a zâmbit, iar un bărbat ce stătea lângă ei în compartiment a privit comportamentul tânărului cu milă. Deodată băiatul a strigat din nou entuziasmat:

- Tată, uite! Norii aleargă împreună cu noi!

La un moment dat, bărbatul n-a mai putut rezista și i-a spus tatălui pe un ton răstit:

- De ce nu va duceți băiatul la un doctor?!

Bătrânul a zâmbit și le-a răspuns:

- L-am dus. Acum ne întorcem de la spital. Fiul meu a fost orb din naștere. Astăzi și-a recăpătat vederea...

Sinceritatea rugăciunii copiilor

Într-o zi, un preot aude o voce în biserică, dar cuvintele erau de neînțeles. Apropiindu-se de locul de unde venea vocea, el găsește un copil care spunea ceva, și își dă seama că nu-i înțelegea cuvintele fiindcă, de fapt, copilul repeta alfabetul. Atunci preotul l-a întrebat:

- De ce tot repeți literele?

- Păi, așa îmi fac eu rugăciunea, răspunde copilul.

- Cum așa? Eu aud doar că spui alfabetul, se miră preotul.

- Da, dar eu am uitat cuvintele rugăciunii și atunci îi dau lui Dumnezeu literele, că știe El să le pună în ordinea care trebuie.....

Viața

Demult, a venit la un călugăr, un om tare necăjit și l-a întrebat:

- Ce este rău cu mine? De ce nu îmi găsesc liniștea? De ce nu sunt mulțumit de viața mea?

Bătrânul călugăr a luat, atunci, o sticlă și, după ce a umplut-o pe jumătate cu apă, a pus-o în fața omului și l-a întrebat:

- Cum e această sticlă?

- Este pe jumătate goală!

- Vezi, i-a mai spus călugărul, eu o văd pe jumătate plină. În viață, trebuie să vezi partea frumoasă a lucrurilor. Nu este greu, mai ales că în toate există ceva frumos. Dacă vom ști să privim natura, vom vedea frumusețe și bogăție. Dacă vom ști să-l privim pe om, în adâncul lui, vom vedea bunătate și dragoste. Privind astfel viața și oamenii, devenim noi înșine mai frumoși, mai bogați și mai buni.

